

Apele cresc și amenință cu inundarea până și orașul nostru.

Maî multe poduri de pe Tâslău și alte riuri din județ sunt luate și comunicația e întreruptă. Popușoi nu se pot prăsi

Acestea ni le spune «Curierul de Bac.»

Aflăm zice același ziar, că d-l pref. în ciudane isbutirei candidatului agreat de d-sa la alegerea colegiului al 4-lea, ar fi început o campanie de suspendări și destineri a primarilor rurali ce n'au fost ascultători. Faptul fiind așa, ne mirăm de procedura d-lui prefect care, nu știm din ce motive, ș'a schimbat probitatea sa administrativă.

Noi îi rugăm să nu fie orbește dus de acei ce caută a escita pasiunile.

Convingă-se d-l Ecsarhu, că nu în toate ramurile de puteri ale statului, funcțiunile sunt ereditare.

—X—

Zeul nubifer al României nu ne e togamă propice de cât-va timp.

Eată ce ne mai spuneși «Monitorul», de azi:

«La 1 Iunie curent, cădând grindină pe teritoriul comunei Gherăescii, din districtul Roman, a distrus cu desăvârșire recoltele următoare: 40 fălcăi popușoi și 70 fălcăi grâu, ale d-lui arendaș; 60 fălcăi păpușoi, 3 fălcăi ovăz, 2 fălcăi orz, 40 prăjini cânipă, 40 prăjini fasole și 3 fălcăi făneță, ale locuitorilor.

—X—

În ziua de 2 Iunie curent, pe la orele 1 după amiază, pe teritoriul comunei Cărligiu, din plasa Moldova, districtul Roman, cădând peatră a stricat cu desăvârșire fănețele, imașul, arăturile și recoltele locuitorilor, cauzându-le pagube însemnate atât în câmp cât și în sat, rupând gardurile de pe la ogrăzi și grădini, și înecându-le mai multe păsări, mascuți, oi etc.

—X—

«Stafeta», din 12 ale curentei ne mai aduce următoarele știri în chestiunea Șor:

Nici astăzi procesul intentat Evreilor din 11 Martie, n'a putut lua un sfârșit la Curtea de apel.

După pledoaria d-lui Lepădatu din partea apărării, a luat cuvântul d-nul Aslan, carele a fost apoi combătut de d. av. Bejan.

Curtea a numit o comisie de medici, compusă din ddr. Flaișlea, Ciurea și Russ jun. cari în unire cu membru Curței d. Zissu să se presinte la presbiterea Petrovici, spre constatarea pozițiunii ei sanitare și după raportul căroră Curtea se va pronunța.

În tot cazul, se spera că acest proces care a devenit *une cause célèbre* să se termine mâine.

—X—

Academia română, în ședința din 11 ale curentei, admite în proiectul seî de statute următoarea redacțiune:

«Ședințele ordinare săptămânale ale Academiei, secțiunilor și comisiunilor, se țin cu numărul membrilor prezenți, ori câți ar fi.»

DIN AFARA

Presa franceză despre moartea lui Ludovic Napoleon.

Credem interesant pentru cititorii noștri a le înfățișa, în scurt, impresiunile deosebi-

telor organe principale din Franța, asupra durerosului eveniment, care a dat o lovitură aproape mortală partidului bonapartist.

Firesce, că din punctul de vedere politic, multe și variate sunt acele impresiuni: Bonapartiștii, amar loviți de cruda soartă ce le a răpit singura stea în care și concentraseră credințele lor în viitor, — plâng cu desolare, dar nu și perd cumpătul și caută a găsi un succesor fiului lui Napoleon III; republicanii și legitimiștii, deplâng acest trist eveniment, nu simt însă mai puțină satisfacție egoistă în intrul inimei lor, că partidul bonapartist trebuind să se disolve, ei vor moșteni situația. Elementul democratic va fi nevoit să treacă în tabăra republicanilor, iar cel clerical sub steagul comiteiului de Chambord și a comiteiului de Paris, succesorul seî.

Vom începe cu două din organele cele mai serioase și cari represintă ideile republicane moderate, și mai întâi cu «Le Temps».

Moartea fiului unic al lui Napoleon al III este unul din acele evenimente, cari isbesc prin neprevăderea lor, și a căror importanță se cuvine a nu o micșora, nici a o exagera. Destințele țării noastre, a instituțiilor noastre nu erau, de bună seamă, legate de existența aceluși tînăr, care a murit de moartea soldatului și luptând în rândurile armatei engleze; dar nu și mai puțin adevărat, că pe capul seî erau rezimate speranțele celor mai periculoși și mai hotărâți protivnici ai Republicei. Legenda imperială, nu legenda de la Sedan, dar aceea de la Ansterlitz, Friedland, Iena, supraviețuia într'ensul. De acum înainte regimul napoleonist, acest regim devenit din ce în ce mai mult o amestecătură de idei cont-adietorii, în care se confundau marile principii ale revoluțiunii cu acelea ale contra-revoluțiunii, acel regim nu mai are reprezentant. Eacă un fapt care trebuie să aibă ca consecință necesară o modificare în constituțiunea partidelor din Franța.

Mai departe numitul organ, dupe ce arată originea partidului bonapartist, că el se compune din două elemente, unul *legendar* și altul al *ordinii și autorității*; dupe ce-și exprimă credința, că steaua Napoleonilor a apus pentru tot d'auna — conchide că fie care din cele două elemente vor merge acolo unde le atrage afinitățile lor naturale.

«Journal des Débats» se mulțumesc numai a înregistra faptul, cu durere:

Înainte unu așa de tragic sfârșit, zice el, nu ne reamintim de cât un lucru, că principele Ludovic-Napoleon era frances și că a căzut ca un soldat. De aceea ne închinăm cu respect dinaintea acestei morți, precum am face-o pentru ori-ce copil al Franței, căzut luptând pentru o națiune amică.

Cele l'alte ziare republicane ca la «Prese»

Republica, mai universal îmbrățisată, va deveni un guvern etern în principiul seî, perfectibil în mecanismul seî, care va corespunde tuturor necesităților politice și sociale. În ziua aceea nu vom mai avea nici turburări, nici revoluțiuni.

Sfârșitul dinastiei și partidului imperialist permite a spera, că aceea zi nu e departe.

Acușăția de furt fusese așa de sigură, Cora o inoise mai târziu cu atâta îndrăzneală, în cât oamenii plecați la început a simpatiza cu George și a'l considera ca prada unei iubiri fără frîn, se răciseră acum cu totul.

La nouă ore și jumătate de dimineață, la 22 August 186..., ușile curței cu jurați se deschiseră publicului.

Doamna de Hamel și Cora se aflau pe banca martorilor.

Una făcuse apel la tot curagiul seî spre a ajuta pe fiul seî până în ultima oră, cea altă uitându-și cochetăria sa, care ar fi trebuit să o opriască a se arăta în public legată pe față, venise să sprijine cu vocea sa și să urmărească răsunarea sa.

După completarea juriului și când acusatul fu adus în sală, președintele ceti actul de acușățiune, care se termina cu aceste vorbe:

«Prin urmare, numitul George de Hamel, este acusat, că în ziua de 12 Iunie 186... la Havre, a făcut cu premeditațiune, o încercare de omor în persoana numitei Cora, încercare dovedită prin un început de executare și care n'a reușit din cauze independente de voința faptitorului.»

«Le National»:

Respectăm durerea familiei Bonaparte și a amicilor seî sinceri, dar nu vom să indulcim gravitatea deastrului, cu care destinul pedepsește pe demnicii Republicei.

Dintre toate însă cele mai crude și neindurate aprecieri le face «la France», sub titlul de *Expiatiunea lui 2 Decembre*:

Moartea principelui Napoleon, a cărei noutate a sosit azi noapte și a cărei autenticitate n'ar putea fi contestată, este un eveniment, a cărui însemnătate n'ar putea fi comparată de cât cu aceea a morții comiteiului de Chambord.

Acest trist sfârșit a tînărului mostenitor al autorului atentatului de la 2 Decembre, este expiațiunea aceluși atentat, dupe cum tristul sfârșit al tînărului mostenitor al autorului atentatului de la 18 Brumar, n'a fost de cât pedeapsa aceluia.

Ceea-ce va spune istoria.

Dar din nenorocire, nici aceea pedeapsă, nici această expiare nu pot repara pentru Franța pierderea celor două linii de granițe, pierderi ce i le-au pricinuit primul imperiul la 1815, dupe Waterloo, și cel d'al doilea la 1874, dupe Sedan.

* * *

Iacă acum ce zic cele bonapartistice.

Să începem cu «l'Ordre», organul oficios al partidului. Acest ziar, în care ne așteptăm să vedem care anume e succesorul principelui Napoleon, ales de capetenile partidului, se arată foarte rezervat asupra viitorului, mulțumindu-se numai a plânge nenorocirea prezentă.

«Se înțelege, că astăzi, cu totul adânciți în durerea noastră, n'avem de cât o datorie și o trebuință: să ingenuchiăm cu sântenie înaintea acestui mormânt, și să ne amestecăm lacrimile cu acelea ce varsă pentru tînărul eroi cele două mume ale lui, atât de crud isbite: Impărăteasa și Franța.»

«La Pays» organul d-lui Paul de Casagnac, cu mai puțină rezervă, pune înainte candidatura principelui Victor, fiul principelui Jérôme-Napoleon.

Imperiul, să fi murit el oare cu principele imperial?

Nu.

Este un moștenitor: Principele a designat pe principele Victor, fiul mai mare al principelui Napoleon, un tînăr cu inima arzătoare, cu spiritul viu, și pe care educațiunea ce i s'a dat de pioasa sa mamă, l'a făcut demn de Franța.

Și chiar de n'ar fi principele Victor, tot va mai rămânea ideea ce domină, sistemul care prevalează și se impune.

Și dacă bonapartismul este în pericol, imperialismul e mult mai tare ca ori când.

* * * Apoi ziarele cu tendințe bonapartistice, ca «La Patrie»:

Când ducele de Reichstadt, regele Romei, a murit la Schönbrunn, la 1832, cel d'ântăii strigăt fu: Totul e pierdut! Causa ce simboliza fiul întâiului împărat, se zicea, că numai e de cât un eveniment istoric. Dupe 1848, se recunosc eroarea; numele lui Napoleon rămăsese în țară reprezentant al puterii al ordnei, aliate cu principiile societății moderne.

Situațiunea de astăzi se aseamănă cu cea de

«De a fi făcut, în aceeași zi, în același loc tot către numita Cora, un furt care a cauzat rane și semne, crime prevăzute și pedepsite de art. 2, 296, 304 și 382 din codul penal.»

Intrebat de președinte, după formele obicinuite, George de Hamel recunosc, că în un moment de zăpăceală și nebunie a tras cu revolverul asupra amantei sale, dar protestă din toate puterile contra acușățiunii de furt ce i se făcea. Sfârși zicend că lasă apărătorului grija de a'i demonstra falsitatea acestei acușățiunii.

Când înaintă Cora, o mișcare vie se observă între auzători. O mare parte din fața sa era acoperită cu o legătură și ea o rădăca ca să poată vorbi.

Fiind-că președintele o întrebă dacă stăruiește în declarațiunea sa scrisă, atunci se păru că ea face o efortare ca să invingă o durere foarte vie și zise cu putere: Da stăruiesc.

Apoi întorcându-se spre George de Hamel și întinzând mâna:

— Acest om nu e numai un omorător, zise ea, el e și hoț.

Mișcarea sa era elocinta, vocea convingătoare; și ochii ei aveau o expresiune stranie. Privitori fură coprinși de o tremurătură, pe când Geor-

la 1832. Principele imperial era unul din isvoarele conservării sociale; această cauză conservatrice îi supraviețui și dacă s'ar întempla să ajungă în vr'un pericol cu totul amenințător, atunci va regăsi tot ca în 1848, isvoare neprevăzute.

«Lestafette» se asociază, la doliul Impărătesei. Același simțiment de profund regret se vede în toate cele alte foi curat conservatoare.

* * * Ziarele clericale și monarhice «l'Univers» «l'Union» «la Gazette de France» «le Monde» se arată respectoase și mișcate.

Nu e mai puțin adevărat însă, că sub masca compătimirii, unele din trănsele căntând *ale-lui-ia* pe mormântul principelui defunct, întrevăd o nouă eră pentru dinastia legitimistă, represintată prin comitele de Chambord.

«Figaro» le dă pe față cugetele ascunse, înfățișând situația partidului bonapartist și eventualitatea unei sciesiuni între cele două elemente ale sale; — organul prin excelență clerical zice:

Logica ar impune dar o dislocare a partidului bonapartist; o parte ar trebui să meargă la Republică, în virtutea teoriei plebiscitare; cealaltă ar îmbrățșa monarhia, se înțelege cu condiția, de a renunța la această teorie. Acei dintre bonapartiști, cari au într'adevăr gustul autorității și dorința unei puteri tari, nu pot să apuce altă cale.

Situațiunea, în resumat, nu presintă de cât întunecime, de unde, dupe noi, abia ese o idee luminoasă; rici o dată datoria conservatorilor uerepublicani n'a fost mai lămurită și mai precisă: a grupa speranțele lor împrejurul ideii *monarhice*, represintate de comitele de Chambord și de Comitele de Paris, moștenitorul seî. Aceasta, ori Republica, nimic alt de visat, din punctul de vedere al principiilor ce conservatorii voesc să apere.

Starea lucrurilor în peninsula balcanică.

În «Pester Lloyd» de la 23 Iunie, cetim între altele:

Crisa ministerială din Constantinopol pare sfârșită și idea de a revoca pe Mahmud-pașa părăsită cu desăvârșire, pe cât se poate vorbi adevărat în ce privește Turcia, de lucruri *desăvârșite*. Se mai afirmă pe lângă aceasta, că cu toate arestările și întrebunțările de putere militară, orașul este liniștit și nu există nici o urmă, cât de mică, de *vre-o* agitațiune revoluționară.

Porta ar fi făcut în timpul din urmă progrese însemnate și în ce privește menținerea autorității sale și încă într'un teritor foarte primejdut—in Albania. Cu ceva bani, prin întrebunțarea a câte-va trupe regulate și cu hotărârea de a face în cas de lipsă rs de ele, Turcii au isbutit să respingă spre meazăzi cetele neregulate de Albanezi, cari erau concentrate în districtele de Novi-Bazar și Mitrovitza. Cele trei zeci de mii de oameni, cari erau, cum se pretindea, în dispoziția ligei albanes, nu făcură guvernatorului de Kossovo, Nuri-pașa, de cât puțină grijă, de oare-ce în *faptă* nu erau sub arme de cât 8000 de Albanezi neregulați.

Ce e drept, acești albanesi nu ascultați de nimenea de cât de capetenile lor și nu se mai

ge murmură la urechia avocatului seî: *Ipi reabună*.

Din fericire interogatorul doamnei de Hamel distruse efectul rău, produs asupra juraților de Cora.

Această mamă de familie, care nu rădăcase până aci nici o dată vocea sa în public, fricoasă și slabă, păși cu tărie spre Cora, mulțumii judecătorilor de bună-voința ce avusese de a'i promite să nu ia parte la proces, dar declară că doresce să l'urmeze până la fine. Apoi întorcându-se spre jurați, ea apără cu energie pe fiul seî, fără ca președintele cu toată neregularitatea procedurii, să o cheme la ordine. Găsi vorbe atingătoare spre a zugrăvi iubirea lui pentru ea, grijile încântătoare cu care o inconjura, ceti scrisoarea lui pe care i o trimisese la plecarea sa din Noul-Orlean. Încercă să demonstre, că acușăția de omor era neadmisibilă, căci el poseda o avere oare-care și putea dispune de ea după placul lui. Și nu moștenise el de la mamă-sa mai mult de 300 de mii de franci, pe care i trimisese ei declarand că a renunțat la toate drepturile lui? Cu ce scop ar fi luat el de la o femeie șase-zece de mii de franci, care dacă ar fi cerut, el i ar fi dat toți?

FOIȚA «ROMANIEI LIBERE», 20

ARTICOLUL 47

DE

ADOLPHE BELLOT

PARTEA I.

O strănepoată a negrilor.

— Urmare —

XXV.

Doné luni după cele ce spuserăm, George fu chemat înaintea curței cu jurați de la Seinde-jos, cu reședința în Rouen.

Cu toate încercările doamnei de Hamel de a opri urmarea procesului, el însă avusese prea mult resunet, și parchetul chiar de ar fi voit, n'ar fi putut opri lucrurile.

Victor Mazilier văzuse în această crimă un mijloc de a face să se vorbească de el. După neincetatele sale plângeri ar fi crezut cine-va, că glonțul ce lovise pe Cora l'atinsese și pe el. Amicii seî l'imitară și poziția lor influență mult opiniunea de la Havre și apoi de la Rouen și Paris.

ingrijeau apoi nici de lege, nici de Sultan. Numai acum a succes, de a se determina partea cea mai mare a acestor neregulații să se îndrepte spre Tesalia și spre Epir, unde vor putea aduce într'adevăr însemnate servicii Turciei.

Poarta s'a folosit de acest privilegiu pentru a-și stabili în Albania superioară autoritatea prin garnisoane, pe cari și le-a așezat de a lungul drumului de țară și a liniei ferate, în Sienica, Novi-Bazar, Mitrovitza, Pristina și Uesküb. Aceste garnisoane s'au întins actualmente și asupra localităților Prisrend, Djacova, și Irek, așa dar asupra punctelor centrale ale seminției albanze.

Se poate din toate acestea conchide, că Turcia a devenit din nou stăpână pe gîntea albaneză, care se arătase în timpul din urmă puțin ascultătoare și cu veleități de a se separa de imperiul Sultanului.

Ne indoim, dacă Poarta va fi câștigat mult prin acest pas.

Vocea unui bun și eminent frate.

Simțim o mare și dulce mângăiere când, în mijlocul acestei desolațiuni politice, numită Europa luminatului secol al XIX, se mai aude câte un glas, care se ridică a protesta în contra nedreptăților ce ni s'au făcut, și a descepta interesul ce ar fi trebuit să inspirăm fraților de același sânge latin.

Eruditul și nobilul fiu al Romei, Vegezzi Ruscala, atât de cunoscut Românilor prin zelul și talentul cu care a apărut adesea în presa italiană cauzele noastre naționale, a inserat acum de curînd în ziarul „Il Cittadino” un interesant și bine cugetat articol, intitulat *Grecia e Romania*.

Merituosul autor, după ce ne aduce scînta, că în Italia s'a format o asociațiune cu scop de a apăra interesele politice ale Greciei pe lângă cabinetul italian, ajunge, printr'o serie de comparațiuni, cari dovedesc pe omul politic și pe apărătorul neobosit al cauzelor latinității, la ideea, că Italia ar avea interese, morale și materiale, cu mult mai mari, de cât acelea pe cari i le inspiră Grecia, ar avea chiar o datorită istorică, politică și comercială, ca ea să meargă cu bărbăția în apărarea tuturilor cestiunilor politice, cari ar privi pe mult încercata noastră țară.

„Dacă România nu trec peste opt milioane, e locușe însă”, zice d. Vegezzi Ruscala „un teritoriu continuu și de aci relațiunile lor sunt frecvente și multe, astfel că ele mîntin vigoarea sentimentului comunei lor naționalități; sub aspectul apoi al populațiunii și al lărgirii comerțului, pentru schimbul produselor, Italia găsește mai mare avantaj în relațiunile sale cu România.

Produsele agricole ale Italiei și ale Greciei fiind identice, nu oferă materie de schimb comercial; nu stăm tot astfel cu România, care face un comerț însemnat cu noi prin schimbul vinurilor noastre, uleiurilor, orzului, castanelor, sulfului etc. etc. România fiind o țară eminentă graniferă din care Italia și ia o mare cantitate de grâu pentru consumarea internă, un tratat comercial între aceste două state ar îmbunătăți tratamentul navigatorilor Italiani în

în fine, întorcîndu-se spre Cora, precum ea se întorsese spre George, el zise: „Doamnă, nu schimbați lucrurile, cereți o despăgubire de la fiul meu care a făcut o mare greșală, noi iată voim să o reparăm, vă dăm averea noastră totă, a lui, a mea, puțin ne pasă, primim sărăcia, dar renunțați la teribila voastră acușare, numai schimbați procesul, nu ne depărtați bunăvoința judecătorilor, nu ne mai desonorați. Vă vorbesc ca mamă, eu nu v'am făcut nimic, și dacă n'ai milă de fiul meu, ai cel puțin de mine.”

Când ea termină, unul din jurați se sculă și rugă pe d. președinte de a bine-voi să întrebe din nou pe Cora dacă ea stăruia în declarațiunile sale.

Președintele ascultă cererea: Cora răspunde, că eși mîntine acușatia.

Nu vom spune diferitele mărturii ce nu interesează pe cititor și pe cari le știe deja. Victor Mazilier nu putu obține tot succesul ce dorea. Fiind că el voi să facă frase frumuse, vorbă sonoră, să descrie vechii carmeni ai Corei, președintele îl intrerupse și el trebui să se întoarcă la locuși, fără a-și fi arătat talentul.

Procurorul susținu acușatia și vorbi cum vor-

porturile române prin legătura de sânge ce unește aceste două popoare, și comerțul nostru pe marea Neagră s'ar putea desvolta foarte mult.

„Eată pentru ce ar fi bine ca onor deputat Correnti, al cărui nume e atât de stimat în București, prin autoritatea pozițiunii sale, prin influența sa în Cameră și prin eficacitatea vorbelor sale frumoase să se încerce a forma un comitet filo-român, nu pentru a se concede României platonice sprijin moral al Italiei, ci pentru a conduce vechea sa colonie la o nouă uniune politico-comercială; de aci ar rezulta un însemnat beneficiu: pentru cea dintâi o creștere în mărime și preponderanța, iar pentru cea l'altă în vigoare și în prosperitatea comercială.”

DIN CAMERILE DE REVISUIRE

— Sesiunea extra-ordinară. —

Ședința de la 13 Iunie, curent.

Camerile intrunite în ședință secretă au decis că nu se poate face cu folos nici o discuțiune asupra actelor diplomatice, până nu se va hotări, cine să vină cu proiectul de lege pentru soluțiunea cestiunii israelite; de acea camerele s'au retras în localele lor.

Senatul. — Dd. Grădișteanu și Bozianu susțin că e constituțional și mai prudent, că proiectul se emane de la Senat; dd. Boierescu și Iepureanu susțin contrariul.

Se decide ca inițiativa să o aibă Senatul, și se alege, pentru cercetarea actelor diplomatice și formularea soluțiunii, o comisiune compusă din dd. Bozianu, Crețulescu, Grădișteanu, col. Pilat, Pruncu, Boierescu și Brăiescu.

D. Boierescu a repetit declarațiunea sa, că nu poate lua parte în această comisiune.

Camera. — Nu s'a putut ține ședință.

ARENA ZIARELOR

„Românul”, vorbind despre deslegarea cestiunii Evreilor, arată că nu prin discursuri și declarațiuni de la tribună, în intruniri publice și în camere, se poate pune capăt invasiunii evreesci; ci numai prin dezvoltarea noastră economică, prin fondarea unor societăți române de susținere și ajutor mutual.

În deșert am fereca porțile naționalității noastre prin legi și ne am arăta mari patrioți la tribuna parlamentului, mîncînd și sfășînd la Evrei, dacă o dată coboriți de acolo, am merge să le facem treburile, să ne facem avocații și mijlocitorii lor în cestiunile private.

Aluzia e făcută la patronii „Timpului”, contra cărora organul liberal se plînge că și exploatează cu rea credință soluțiunea susținută de densusul. Mai ales în ce privește garantarea drepturilor civile, „Românul” nu poate lăsa a se crede, că el ar fi zis că Evreii, dacă se vor împămîntenii vor fi

besc din nenorocire adesea procurorii. În loc de a fi sobru, rece și liniștit, el fu elocvent, pasionat și ardinte la atac. Cîntă cu îngrijire toate antecedentele lui George de Hamel; el arăta ca supărăcios și lesne de mîniat: el descrie ca pe un criminal în primele sale mișcări, pe când era încă în școală, condamnă chiar tendințele liberale ale studentului și tînărului. Se întinse mult asupra primului său duel politic, asupra arestării sale pentru loviturile date unui om al puterii publice, vorbi asemenea despre cel d'al doilea duel al său care se terminase cu moartea lui Iohn de B... Acest duel fu ast fel descris, în căt George devenise un neîmpăcat și teribil duelist și pr tivialul său Iohn de B... nevinovatul martir al unei cauze sfinte, un om fricos, care se bate pentru că l'au provocat.

„Vedeți, domnilor, zise procurorul sfîrșind prima parte a vorbirii sale, abia eșit din colegiu acusatul se luptă cu societatea. El se împotrivesce autorității, lovesce în agenții puși a l face să o respecte, ia o sabie ca să rănescă pe unul din conșolarii săi, care n'a greșit alt ceva de cât că nu era de strimtele sale idei. În dată șederea sa la Paris devine periculoasă, ne-

puși pe un picior de perfectă egalitate cu Români, ci se vor bucura numai de aceleași drepturi ca toți cei l'alți streini, cu toate restricțiunile ce se vor crede de cuviință a se lua, pentru garantarea proprietății rurale.

*** În primul său București „Timpul” publică un articol din „Aug. Allg. Zeitung” relativ la broșura jurisconsultului Bluntschli, pe care noi am început al împărtași cititorilor de alalte-eri.

*** Vorbă multă timp perdit și ispravă puțină, eacă cum caracterizează „Presa” lungile și furtunoasele debateri, ce s'au ținut zilele trecute în cameră și senat.

Și cine provoacă vrajba între partide, cine ațîță urile și pasiunile, în aceste momente de grea incurcare pentru țară, când toate înțelegerile și capacitățile ar trebui să lucreze în comun?

— Guvernul, răspunde „Presa”, care în loc să aibă în vedere viitorul României, nu se preocupă de alt-ceva... de cât de întărirea regimului Pătrărlăgenilor.

Serviciul telegrafic al „României Libere”

de la 26 Iunie — 9 ore dim

Paris, 25 Iunie. — Scirile din Londra despre sănătatea împărătesei Eugenia sunt nemulțumitoare.

Ziarul „Le Pays”, zice că i-e teamă de o nouă nenorocire.

Cairo, 25 Iunie. — Abdicațiunea Kediului se crede apropiată. În momentul acesta, se negociază cestiunile de amănunt, cari să reguleze transmiterea puterii.

Berlin, 25 Iunie. — Împăratul Germaniei a fost avisat de către țar, că va primi în curînd visita sa la Ems.

Comisiunea Reichstagului însărcinată cu studiul nouilor tarife vamale, a adoptat, cu 16 voturi contra 11, propozițiunea prezentată de d. de Frankenstein, cerînd ca, în cazul în care venitul impozitelor vamale asupra tutunului vor atinge oare cari cifre, sumele cari vor escede să fie împărțite între Statele federale.

D. Benigsten a propus, să între acest principiu în toate cele lalte rețete financiare; propunerea sa a fost însă respinsă cu 19 voturi contra 8.

Viena, 25 Iunie. — Se telegrafiază de la Sofia către „Politische Correspondenz”: Insurgenți din Macedonia, sub conducerea voivodului Anastase, au atacat picheturile întărite ale Turcilor (bloc Klaus) aproape de Delinak. Au fost respinși cu pierderi.

În mai multe întâlniri ce au avut insurgenții zilele aceste, cu Turcii, acest a din urmă au fost biruitori.

de la 26 Iunie. — amezii.

Londra, 26 Iunie. — Starea sănătății împărătesei Eugenia continuă d'a inspira mari temeri celor din giurul său.

„Times”, anunță, că consulii generali din Alexandria au fost informați, că abdicarea Kediului în favoarea fiului său Hatim, e lucru hotărît la Constantinopol.

norocita sa mamă se teme să nu facă și alte greșeli, el trimite în Statele-Unite. Și credeți că aci și-a schimbat purtarea? Nu, de loc. Ca recunoștință de buna primire ce i-au făcut Creoli din Noul Orleans, el se ridică contra ideilor lor, contra credințelor lor, contra obiceiurilor lor.

„Ei protestez, el eși insultă și eși lovesce. El chem la duel, el aleargă. O! când e vorba de a lua o armă, fie aceasta sabie sau revolver, e tot daura gata. Eată, domnilor, ministrul justiției a scris la Noul Orleans, spre a afla amănuntele acestui duel. Și știți ce i s'a răspuns? Iohn de B... era cu copul acoperit de răni când eși dete sulfarea: brațele, gâtul, corpul erau ciuruite de răni și inimicul său lovea, lovea mereu. Eată omul pe care sunteți chemați să-l judecați!...”

(Va urma).

Cairo, 26 Iunie. — Cu toate sfătuirile puternice ale Consulilor, Khedivul tot se împotrivesce de a iscăli abdicarea.

Se asigură, că el se pregătește să plece la Constantinopol; în acest cas el ar lăsa ca regent pe fiul său, principele Mohamed Tewfik.

Salonic, 26 Iunie. — Un noș atac al insurgenților contra Delimalei a fost respins.

(Havas)

Mare și fericita năvelă. Biurul principal de loterie germană Isenthal Comp. în Hamburg, publică prin ziarul nostru de azi deja a II-a Serie a loteriei germane de bani, a cărui tragere se începe la 9 Iuliu 1879. După informațiunile primite de la casa Isenthal Comp., participarea României la seria I a fost intrată, în căt casa Isenthal Comp. are de gînd de a institui în România o Agenție, și a și făcut chiar mai multe întrebări în această privință.

Premiul cel mare al ultimei Serie a fost câștigat de un proprietar la Iași, și premiul al doilea a fost câștigat de un fabricant la Berlin. Clienții Români au mai câștigat și diferite câștiguri mici. Este de dorit și sperăm că de astă dată fortuna va favoriza pe clientela română și cu câștigul cel mare care întrece jumătate milion de franci. Putem de ar admite ca participare va fi foarte considerabil. Este de prisos de a mai vorbi aci despre soliditatea acesti Loterii, de oare garanția guvernului a unui Stat german e suficientă pentru fie-care jucător.

Casa Theodor Scheller în Brunsvic ne comunică că un client al lor în Austria de sud a câștigat la ultima tragere principalu loteriei de Brunsvic, lei noi 125,000 cu No. 62,313, casa Theodor Scheller a și răspuns deja a această sumă fericitului client.

SPECTACOLE

Grădina Stavri. — Ori-ce s'ar zice, această grădină întrece pe toate cele-alte, atât prin spațiositatea și aranjarea ei, cât și prin distracțiunea ce poate găsi cine-va acolo. Putem zice că d. Stavri a găsit secretul caprițiosului public bucureșcean.

D-șoarele Gaudon, Rachelle, și altele; dd. Roux, Debeer, fac deliciile celor cari, încălziți de arșița soarelui, în timpul zilei, vin să se recorească în grădina Stavri. — În fie care seară, deosebit de micile opere, executate de întreaga trupă, sunt și intermeze vocale.

Grădina Dacia. — Nici d. Ionescu nu se lasă mai pe jos. Concurența ce scie să facă celor alte grădini, este mare. — Afară de diferiți artiști ce i avea până acum, și cari au atras admirațiunea tutulor producțiunile lor, a sosit de curînd d-șoara Cadoudja, o creolă a priusă care prin melodioasele-i accente te face să visezi regiuni depărtate.

CURSUL BUCUREȘCI

MARE CASA DE SCHIMB

LA

„Bursa București”

I. M. FERMO & FIILII BENZAL

No. 48, STRADA LEPSCANI No. 48.

Pe ziua de 14 Iunie 1879 ora 12

OBLIGAȚIUNI	Cump.	Vînd.
10% Oblig. rurale.	101 1/2	102
» » » egite la sorți.	98	argint
8% » » domeniale	103 1/2	104
» » » este la sorți	99	argint
Dob. 10 fr. Oblig. Casei pens. 300 lei	182	185
7% Serisuri financiare rurale f. C.	96 1/2	97 1/2
» » » urbane f. C.	91 1/2	92 1/2
8% Impr. Municipal.	103	104
» » cu pr. Buc. (bil. 20 l.)	27	28
Renta Română	72	73
Acțiuni „Dacia”	200	210
» » „Romania”	70	75
Cupoane rurale exigibile	1 1/2	arg.
» » domeniale	1/2	—
» » scrișuri	1/2	aur
Argint contra aur	20/0	13 1/4
Bilete ipotecare contra aur.	1 1/2	1 1/4
Rubla hârtie	2 44 1/2	2 45
Florinal	2 17	2 18
Lose Ottomane	44	48

CURSUL DIN VIENA

	25 Iun.	24 Iun.
Napoleonul	9 23	9 22
Ducatul	5 47	5 48
Lose Otomane	22	22 20
Rubla Hârtie	113 50	113 50

CURSUL DIN BERLIN

	25 Iun.
Obl. căile ferate române	92 20
Acțiuni	31 90
Priorități	89
Oppenheim	89 25
Ruble hârtie	199 80
Stern	200 40
Lose Otomane	38 25
	38 50

CURSUL DIN PARIS

	25 Iunie
Renta Română	72
Lose Otomane	48
	48 25

SCHIMBUL 14 Iunie

Paris (3 luni)	99 30
» la vedere	100 10
Londra (3 luni)	25 7 1/2
» la vedere	25 25
Berlin (3 lu. l.)	122 1/2
» la vedere	123 1/2
Viena la vedere	2 17 1/2

Adresa pentru telegrame,

Fermo Benzal.

